

James

אגרת יעקב

כא על-כן הסירו מעליכם פלגולים וכבד רשעה ובעננה
החזיקו בתורה הנטועה בתוככם אשר יש-בה להושיע
לנפשתיכם:

כב וראו להיות עשים דבר המצנה ולא רק שמעים לאזן
להתעות את-נפשכם:

כג כי השמע דבר ולא יעשונו נמשל הוא לאיש המביט
תאר פניו בראי מלטש:

כד כי הוא מביט בפניו וכנגע הולך ושכח מה-תארו:

כה אף השם עינו בתורה התמימה אשר חפש בה והגה בה
תמיד ואינו שמע ושכח כי אם-עשה הדבר למענהו
האיש ההוא יאשר במעשהו:

כו ואם-ינדמה איש מכם להיות עבד אלהים ולא ישמר רסן
לשונו כי אם-יתעה את-לבו עבדתו הבל היא:

כז זאת היא עבדה טהורה ותמימה לפני אלהינו אבינו
לבקר יתומים ואלמנות במצוקותיהם ולהשתמר
מן-שמץ דבר מן-ערנות הארץ:

פרק ב

א אל-תכירו פנים אחי באמונת ישוע המשיח אדנינו
אדון הכבוד:

ב כי אם-יבא איש אל-בית הפנסת לכם הדור בטבעות
זהב ולבוש מחלצות וכא שם גס-עני בכגדים צואים:

ג ופניתם אל-הלבוש מחלצות לאמר שבה-נא פה
במושב נכבד ואל-העני תאמרון אפה עמד שם או שב
להדם רגלי:

ד האם לא לב ולב בקרבכם ואם לא כשפטים חרשי רע
אתם:

ה שמעוני אחי היקרים הלא אלהים בחר בעניי הארץ
להיות עשירי אמונה וירשי מלכות כאשר דבר
לא-הביו:

ו ואתם הובשתם פני העני הלא העשירים הם יעשקון
ויסחבון אתכם למקום המשפט:

ז וגם השם הטוב אשר נקרא עליכם ישימו אתו
לחרפות:

ח הגה אם תשמרו דת המלכות פכתוב בתורה ואת-הבת
לרעה כמותי טיבו לעשות:

ט אולם אם-תשאו פנים תחטאו במעשיכם ועל-פי
התורה תשפטו כפשעים בה:

פרק א

א יעקב עבד לאלהים ולאדון ישוע המשיח אלה-העדה
הפזורה משנים עשר השבטים שלום:

ב חשבו לכם אחי אף לשמחה אם מסות שנות תקרינה
אתכם:

ג בדעתכם כי כור בחן אמונתכם יתן לכם את-כח
הסבל:

ד ופעלת כח הסבל תהיה שלמה לבעבור תהיו שלמים
ותמימים ולא יחסר לכם דבר:

ה ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה ותנתן-לו מאת
האלהים הנותן לכל ברוח נדיבה ואין-מכלים דבר:

ו אף יבקש באמונה ולא יפסח על-שתי סעפים כי הפסח
על-שתי סעפים דומה הוא לגלי הים אשר הם עלים
וירדים מפני-רוח:

ז והאיש ההוא אל-ינדמה בנפשו כי-ישא דבר מאת
יהוה:

ח איש אשר חלק לבו פחז הוא בכל-נתיבתיו:
ט אולם אח שפל יתהלל ברוממות נפשו:

י ועשיר בשפלות נפשו כי כציץ חציר כן יעבר:

יא כי כצאת השמש בגבירתו ייבש חציר אמלל ציץ וצבי
תפארתו נבל כן בל העשיר עלי-שביל מרוצתו:

יב אשרי האיש הנבחן במסה כי בהבחנו ישא עטרת
החיים אשר-דבר אדני לא-הביו:

יג אל-יאמר הנכשל במסה האלהים נסה אתי כי כאשר
אין מנסה את-האלהים ברע כן גס-הוא לא-ינסה איש:

יד אף כל-איש תאונת נפשו תנסהו כי ימשך וילכד-בה:

טו והתאונה אחרי אשר הרמה תלד חטא והחטא כאשר
הוא שלם יוליד מות:

טז אל-תתעו את-נפשכם אחי היקרים:
יז כל-מתנה טובה וכל-תשורה שלמה ירדת מעל מאת
אבי המארת אשר אין-חליפות לו אף לא צל תמורה:

יח והוא באונת נפשו הוליד אתנו בדבר אמתו להיות לו
כראשית תבואתו בתוף יצוריו:

יט לכן אחי היקרים יהי כל-איש מכם מהיר לשמע בשש
לדבר ובשש לקצף-קצף:

כ כי-קצף אדם לא יפעל צדקת אלהים:

א כן גם הלשון אבר קטן ומדברת גדולות איך מעט אש
 תבער יער גדול:
 ב והלשון אש היא הלשון עולם קטן ומלאו און נתונה
 בתוף אברינו מחללת פל-הבשר מלהטת גלגל הטבע
 ויקדת מאש גיהנם:
 ג כל-מין בהמה ועוף ורמש וחי-תו-ים נכבשים הם כלם
 כי האדם למינהו כבש אתם:
 ד אף הלשון לבדה אין לאל יד אדם לכבשה רעה היא
 מאין מעצור ומלאה חמת מות:
 ה בה נברך יהוה אבינו ובה נקלל אנשים אשר נעשו
 בצלם אלהים:
 ו מפה אחד תצא ברכה וקללה לא-כן אחי לא-יעשה כן
 בככם:
 ז התקיר באר מימיה מתוקים ומרים ממוצא אחד:
 ח התעשה תאנה אחי ענבי גפן והגפן התוציא תאנים כן
 ממים מלוחים לא יצאו מתוקים:
 ט מי חכם ונבון בכם יראנו את-מעשיו מתוף מעגלי חיו
 הטובים בענות חכמתו:
 י ואם-חמת קנאה בכם ולבכם יגרה מרון למה תתהללו
 ותכחשו נגד פני האמת:
 יא לא זו החכמה הבאה מעל פי היא מלמטה לארץ מטבע
 הבשר או השדים:
 יב כ-במקום קנאה ומדנים שם מהומה וכל-דבר בליעל:
 יג אף החכמה הירדת מעל טהורה היא פיה תפתח לשלום
 ובעננה דבריה נוחה היא להתרצות מלאה רחמים
 ופריה טוב אין עמה משא פנים ואין חנפה בה:
 יד זה פרי הצדקה ורע לבטח לעשי שלום:

פרק ד

א מאין תגרה ומלקחיות בנייכם אם לא מתוף התאזות
 הפרצות באבריכם:
 ב תתאוו ואין לכם תרצחו ותקנאו וידיכם לא תעשינה
 תושיה תתגרו ותלקחו ואין לכם מאומה יען לא
 שאלתם:
 ג שאלתם ולא השגתם יען ברעה שאלתם למלא
 משאלות תאנתכם:
 ד האם לא ידעתם נאפים ונאפות פי-אהבת העולם איבה
 היא לאלהים לזאת אפוא מי הוא החפץ להיות אהב
 העולם איב לאלהים יחשב:
 ה האם תחשבוני כי המקרא יזהיר לריק וקרוח השכן
 בקרבנו האם תאנתו קנאה:
 ו אכן הוא נתן יתר חן על-פני הוא אמר יהוה ללצים יליץ
 ולענוים יתן-חן:
 ז לכן הפנעו מפני אלהים התיצבו בפני השטן ויגוס
 מפניכם:

א כי השמר את-פל-התורה ועבר אחת ממצותיה הוא
 אשם בעבר פל-מצותיה:
 ב כי האמר לא תנאף גם-הוא אמר לא תרצח ואם-אתה
 לא נאפת אף רצחת פשע בתורה הגד:
 ג ואתם כה תדברון וכה תעשון בעתדים להשפט על-פי
 התורה אשר חפש בה:
 ד כי אין חסד בדין ללא חסד אף כח החסד יעז על-כח
 הדין:
 ה אחי מה-יועיל לאיש האמר כי אמונה בו ומעשים אין
 לו התוכל אמונה להושיע-לו:
 ו אם אח או-אחות יהיו עירמים ואין להם לחם חקם:
 ז ואיש מקם יאמר אליהם לכו לשלום וחס-לכם
 ושבעתם ולא-תתנו לנפשם די-מחסרם מה-יתן להם
 דבר שפתיים:
 ח כן גם-האמונה אם מעשים אין עמה מתה היא לבדה:
 ט אכל יאמר איש הן אתה יש אמונה בדך ואני יש-לי
 מעשים הראני את-אמונתך בכלי מעשיך ואני מתוף
 מעשי אראך את-אמונתי:
 י אתה מאמין כי אלהים אחד הוא והיטבת להאמין וגם
 השדים כן יאמינו ויחילון:
 יא אף עתה רעה רוח אם חפצת לדעת כי אמונה בכלי
 מעשים מתה היא:
 יב הלא במעשיו נצדק אברהם אבינו בהעלתו את-יצחק
 בנו על-גב המזבח:
 יג הנה ראה פי-האמונה נתנה-כח למעשיו ומתוף מעשיו
 נעשתה אמונתו שלמה:
 יד והיזקם הפתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב-לו
 צדקה וגם נקרא אהב אלהים:
 טו הנה ראים אתם כי במעשים יצדק איש ולא באמונה
 לבדה:
 טז וכן גם-רחב הזונה נצדקה במעשיה פאשר הביאה
 את-המלאכים אל-בייתה ותשלחם בדרך אחרת:
 טז כי כמו-גוף בלא נשמה מת הוא כן גם-אמונה בכלי
 מעשים מתה היא:

פרק ג

א לא תקימו מקם אחי מורים רבים בדעתכם כי תכבד
 עלינו ד-המשפט:
 ב כי רבות נכשלונו כלנו ומי אשר לא-יפשל בשפתיו איש
 תמים הוא וידיו רב-לו לשים מעצור לכל-בשרו:
 ג הנה פי הסוס נבלם במתג לבעבור ישמע וינטה לפי
 רצונו:
 ד והנה גם-אניות גדולת הנהדפות ברוח עזה יטה אתן
 משוט קטן אל-אשר יחפץ רוח החבל:

ח קרבו אל-אלהים ויקרב אליכם ורחצו ידיכם מתי-און
 הזפו בלבבכם בעלי לב ולב:
 ט התעצבו התאבלו והילילו שחוק יתפף לכם לאכל
 ושמחה לתונה:
 י השפילו נפשכם לפני יהוה והוא ירים אתכם:
 יא אחי לא תדברו איש בעמיתו המדבר באחיו והדן
 את-אחיו הוא מדבר בתורה ודן את-התורה ואם
 את-התורה תדין אינך עשה התורה כי אם-שפטה:
 יב אחד הוא המחוקק והשפט הוא אשר הכח בידו להציל
 ולאבד ומי אתה הוא כי תשפט את-עמיתך:
 יג הוי האומרים גלכה לנו היום או למחר לעיר ההיא
 ונסחר שם שנה אחת ונעשה לנו חיל:
 יד ואתם לא תדעון מה-ילד יום מחר כי מה חייכם קיטור
 יראה כרגע ואחר יעלה בתהו:
 טו אף כזאת עליכם לאמר אם-ירצה יהוה ונחיה נעשה
 כזאת או כזאת:
 טז רק אתם מתהללים בגאותכם כל-תהילה כזאת רעה
 היא:
 יז וכל-הידע לעשות פטוב וכישר ולא יעשנו חטאו ישא:
 יח ועתה אחי לפני כל-דבר אל-תשבועו לא בשמים ולא
 בארץ ולא כל-שבועה אחרת וכה יהיה דברכם הן הן
 או לא לא פן-תענשו במשפט:
 יט אם-יצר לאיש מכם יתפלל ואם לבו טוב עליו יזמר:
 יא אם-יהיה בכם חלה יקרא לזקני העדה והתפללו עליו
 ומשחו אתו שמן בשם יהוה:
 יב ותפלה עם-אמונה תעזר לחלה ניהוה יקימנו ואם חטא
 ונסלח-לו:
 יג לכן התודו עונותיכם איש אל-רעהו והתפללו איש
 בעד רעהו ורפא לכם פי-תפלת צדיק רב כחה
 בפעלתה:
 יד אליהו היה בעל נפש כמנו והתפלל לבלתי היות מטר
 ולא-היה מטר על-הארץ שלש שנים וששה חדשים:
 טו וישב ויתפלל והשמים העריפו מטר והארץ נתנה
 את-יבולה:
 טז אחי אם אחד מכם יסור מדרכי האמת ואיש אחר
 ישיבנו:
 כ ידע-נא כי המשיב את-החוטא מדרכי פשעו יציל נפש
 ממות וכסה על-פשעים רבים:

פרק ה

א הוי עשירי עם ועקו הילילו לצרות אשר תקרינה
 אתכם:
 ב עשרכם רקב ובגדיכם יאכל עש:
 ג הזהב יועם הכסף ישנא והון נמאס הנה יענה בכם לעד
 ואכל בשרכם כאש זה הוא האוצר אצרתם לכם ליום
 אחרון:
 ד הנה שכר הפעלים יזעק שכר קצרי שדתיכם אשר
 עשקתם וזעקת הקצרים באה באזני יהוה צבאות:
 ה התענגתם בארץ התעדנתם וישמן לבכם כמו ליום
 טבחיה:
 ו הרשעתם המיתם את-הצדיק והוא לא-עמד בפניכם:
 ז על-כן דמו אחי עד-בא האדון הנה האפר יחכה
 לתבואת האדמה הטובה יחל עד-אשר יבוא יורה
 ומלקוש:
 ח בן הוחילו גם-אתם אמצו את-לבבכם כי פני האדון הנה
 באים:
 ט אל-תלוננו אחי איש על-רעהו ולא תאשמו במשפט
 הנה השפט עמד לפתח:
 י קחו לכם אחי למופת צרות הנביאים וארץ רוחם
 הנביאים אשר דברו בשם יהוה:
 יא הנה אנחנו מאשרים כח הסבל וכח סבלות איוב הלא
 שמעתם וגם ראיתם מה-היתה אחריתו מאת יהוה כי
 יהוה רחום וחנון הוא: